

İSYANIN TANIMI VE SONUÇLARI

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdülillahi rabbilâlemin hamden kesiran tayyiben mubareken fihi kemâ yenbeğî li-celâli vechihî ve li-azîmi sultânih. Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidinâ ve senedinâ ve mededinâ ve tâc-i ruûsinâ ve tabîb-i kulûbinâ ve üsvetün el haseneti Muhammedin'il Mustafâ ve alâ âlihi ve sahibihî ecmaîn ve men tebi'ahû ve âlihi ve sahibihî ecmaîn ve men tebi'ahû bi-ihsânin ecmaîn et-tayyibîn et-tâhirîn.

Emmâ ba'dü:

Pek sevgili ve çok aziz kardeşlerim!

Allah cümleinizden razı olsun.

Böyle bir çarşı içinde Hocamız'ın ismini verdiğiniz bir mescit tesis ettiniz. İçinde namaz kılınıyor. Allah bu semte ahâlinin sayısına yakışacak ölçüde kubbeli, minareli, güzel bir cami yapmayı da nasip etsin. Kocaman ağaçlar küçük çekirdeklerden yetişiyor. Toplu iğne başı kadar bir tohumdan kocaman bir incir ağacı oluyor. Allahu Teâlâ hazretleri her şeye kâdirdir. Sebep olanlardan da razı olsun,

için de ibadet edenlerden de razı olsun. Her zaman, hayatınız boyunca her işinizde Allah'ın rızasını kazanmanızı Allah nasip etsin. Hep rızasına uygun hareket etmeyi nasip ve müyesser eylesin.

Yatsı namazına kadarki oturumumuzda ki bir camide bir namazdan bir namaza kadar beklemek çok sevap kazandıran bir iştir, akşam namazını kıldık, yatsıya kadar oturacağız.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in mübarek sözlerinden, hadislerinden okuyalım ki sözlerin en güzeli muhakkak ki, şeksiz şüphesiz Peygamber Efendimiz'in sözleridir. Çünkü o Allah'ın habibidir. Allah'ın vahyinin kendisine geldiği mübarek yüksek kişidir. Kur'an'ın kendisine inmiş olduğu kişidir. İslâm'ı ümmetine öğreten kişidir. Şüphesiz ki İslâm'ı en iyi o bilir. Onun için onun hadîs-i şerîflerini okumak mahiyeti ve kıymeti meçhul başka sözlerle meşgul olmaktan çok daha sağlam bir yoldur. Onun için Peygamber Efendimiz'in hadîs-i şerîflerinden okuyorum.

Peygamber Efendimiz Cerir *radiyallahu anh*'ten İbn Ebi'd-dünyâ'nın rivayet ettiği bir hadîs-i şerîfte buyurmuş ki;

أَيُّمَا قَوْمٍ عُمِلَ فِيهِمْ بِالْمَعَاصِي هُمْ أَعَزُّ وَأَكْثَرُ لَمْ
يُغَيَّرُوا، إِلَّا عَمَّهُمُ اللَّهُ بِعِقَابِهِ.

Eyyümâ kavmin umile fîhim bi'l-meâsî hüm eazzü ve ekserü lem yuğayyirû illâ am-mehumu'llâhu bi-ikâbihî.

Sadaka Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem fîmâ kâl ev kemâ kâl.

Allah bizi azabından, ikabından, cezasından, belasından, kahrından, gazabından korusun.

Peygamber Efendimiz buyuruyor ki;

Eyyümâ kavmin. “Herhangi bir kavim, topluluk ki...”

Kavim “ırk” mânasına değil. Üç kişi, beş kişi de olsa bir araya gelen bir topluluğa Araplar *kavim* der, “insan topluluğu” demek. Yani “birikmiş insanlar” demek. Bir kişi değil de kalabalık.

“Herhangi bir insan topluluğu ki...”

Umile fîhim bi'l-meâsî. “Onların arasın-
da günahlar işleniyor...”

“Günahlar işlenip durmakta, işleniyor...”

“İşlendi.” Mâzî siygasıyla söylenmiş.
Meâsî, masiyet kelimesinin çoğulu. Masiyet
de isyan kökünden geliyor. *Asâ-ya'sî* “isyan
etmek” demek. Âsi, isyan hep o kökten. Ma-
siyet de “isyan etmek” mânasına gelen mimli
matar. Çoğulu da *meâsî* geliyor yani isyan-
lar.

Kime karşı isyanlar? Hükümete karşı mı?
Valiye karşı mı? Polise karşı mı? Anaya babaya
karşı mı?

Hayır. Allah'a karşı.

Günah nedir?

Allah'a karşı isyandır. Çünkü Allah “öyle
yapmayın” dediği halde yapılıyor.

İsyanların işlendiği bir kavim, bir toplu-
luk... Topluluk var, içinde günahlar, isyanlar
işleniyor, işlenmekte...

Hüm eazzü ve ekserü. “Onlar daha izzet-
li ve daha çoklar.”

Daha izzetli, yani güçleri kuvvetleri var, isteseler o günahı durdurabilirler. Sayıca daha çoklar, isteseler o günahları yaptırmazlar. Çünkü toplulukta onlar çoğunlukta. Hem böyle daha kuvvetliler hem sayıca daha çoklarken bir kavmin içlerinde isyanlar işleniliyorsa...

Lem yuğayyirû. "Daha kuvvetliler ve daha çoklar ama durumu değiştirmiyorlar, müdahale etmiyorlar. İsyanı durdurmuyorlar. Allah'a günah işlemeyi engellemiyorlar."

Günah işlendi, işlenmeye devam ediliyor. Onlar da durdurmadılar.

"Herhangi bir kavmin ki içinde günahlar işlendi, onlar hem daha kuvvetliler hem sayıcı daha çoklar, ama durumu değiştirmediler..."

Böyle olursa.

İllâ ammehumu'llâhu bi-ikâbihî. "Allah kahrını, gazabını, cezasını, ikâbını hepsine birden verir. Bütün o kavme verir."

İşlemeyenler; "Yâ Rabbi! Biz günah işlemiyorduk." deseler bile... Birileri işliyor, bunlar işlemiyor. "İşlemiyorduk, biz yapma-

dık.” “Ama siz daha güçlüydünüz, sayıca daha çoktunuz, o isyanların işlenmesine engellemediniz!” diye Allah cezasını, ikâbını, belasını, kahrını, gazabını umumî olarak hepsine uygular, hepsine tatbik eder.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Onun için, bizim dinimizde kişinin kendisinin iyi insan olması vardır. Hepimiz iyi insan olacağız. Günah işlemeyeceğiz. Allah'ın buyruklarını tutacağız. Allah'ın ahkâmına, dininin ahkâmına uyacağız. Tamam. Böyle Allah'ın emrini tutan, Allah'a itaat eden kula ne derler?

“Mutî kul” derler. “Âbid ve zahid kul” derler. “Takî” derler. “İbadette ve taatte olan kul” derler.

Tamam. Kişinin böyle salih, iyi bir kul olması lazım.

Kişi olarak, fert olarak, birey olarak hepimizin iyi insan olmak mecburiyeti var. İyi insan olacağız. Kötü insan olmayacağız. İyi iş yapacağız. Kötü iş yapmayacağız. Allah'ın emrettiği sevaplı işleri yapacağız. Allah'ın yasakladığı günahlı işleri yapmayacağız. Mi-

sal, içki içmeyeceğiz. Misal, namazı kılacağız. Misal, hayrımızı zekâtımızı vereceğiz. Misal, yalan söylemeyeceğiz. Kişisel olarak iyi insan olmak hepimizin başlı başına kendi görevi, borcumuz. Hepimiz iyi insan olacağız.

“Ben nasıl iyi insan olurum hocam?”

Kitapları okursun. İşte kitaplar, işte Bekir Efendi satıyor burada. İsterseniz, paranız yoksa bedava verelim. Parası benden. “Param yok” diyen insan gelsin bana, “Şu kitabı alıver bana.” desin, alıvereceğim. Tamam. Benim param var. Okuyun. Zaten okumadan da çoğumuz biliyoruz. Yani iyi olan şeyi, kötü olan şeyi çoğumuz biliyoruz. Ama okumak iyi.

Bakın ben üniversitede profesörüm, 27 sene profesörlük yaptım. Ondan sonra da kendim okuyorum ve yazıyorum. Bir sürü de kitabım var, sayısını bilmiyorum. -Allah daha çok hizmet etmeyi hepimize nasip etsin. Size de benden daha çok hizmet etmeyi nasip etsin.- Ama her kitabı okudukça istifade ediyorum, yeni bir şey kazanıyorum. Okuyun. Okuyunca da insanın şevki, aşkı artıyor.

Sahâbe-i kirâm *rıdvânullahi aleyhim ecmaîn* hazretlerinin hayatlarını bir kitaptan

okuyorum. Kitabı bizim Brisbane'daki Şeker Mescidi'nin kütüphanesinde gördüm.

a. Brisbane'deki Şeker Mescidi

Şeker Mescidi nereden çıktı?

“Garibanlar Mescidi”nin adını “Şeker Mescidi”ne çevirdik. Çünkü akşamları oraya gelen çocuklara şeker dağıtılıyor orada. Cümle çocuklar da hepsi biliyorlar. Bizim camide çocukların sayısı neredeyse büyüklerin sayısına yaklaşıyor. Mescidin adı Şeker Mescidi oldu, hocanın adı Şeker Hoca oldu, Şeker Dede oldu.

Ben orada bir kitap gördüm. Aldım, okudum. Bizim Mahmut Zühdü Hoca'ya - Fatih caminin imamına- da dedim: “Bak, bunun bir cildi var burada, öteki cildini burada bulamadık. Aman orada varsa bildirin.” Bugün de gittik, aradık taradık; birinci cildi yok. Çatlatacağım merakımdan! Ama çok güzel kitap! Okudukça o kadar katı kalpli olduğum halde ağladım. Sahabe-i kirâmın halleri insanı ağlatıyor. Ben üniversite profesörüyüm, o kadar kitap okudum, yazdım, okuyunca ağladım.

Okumak iyi, muhterem kardeşlerim!

Tarlayı eþeledikçe opal bulsanız, karıştırdıkça kazdıkça kazmak istemez misiniz?

Kazdıkça bir kıymetli Şey bulsanız, altın bulsanız...

Bendigo'da Çinli'nin birisi kocaman kelle altın bulmuş. Tarihin en büyük kelle büyük altınını bulmuş. Siz de bulmak istemez misiniz?

Kazdıkça altın bulmak istersiniz. Kitap okumak böyle.

Okuyun, dinimizi ğrenelim. Evet, annemizden babamızdan duyduk; ama annemiz babamız ne kadar okudu?

En iyisi bizim okuyup her Şeyi aslından öğrenmemiz.

Aslı neresi?

Kur'ân-ı Kerîm. Peygamber Efendimiz'in sünnet-i seniyyesi. Dinimizin büyük kitapları. Onları okuyalım.

Tamam, kendim iyi insan olacağım. Kâfi mi? Yeterli mi? Allah'ın azabından kurtulabilecek miyim, kurtulamayacak mıyım?

Bu okuduğumuz hadîs-i şerîften anlıyoruz ki kurtulamayacağız. Kurtulamıyoruz.

“Ben iyi insanım yâ Rabbi!”

Kurtulamıyoruz. Eğer bir toplumda sayıca biz çok isek ve izzetliysek, hor hakir, paraya, sefil, rezil, esir değilsek, güçsüz değilsek, izzetliysek, o zaman orada yapılan kötülükleri durdurmamız lazım. Durumu iyiye değiştirmemiz lazım. Yapmıyoruz. O zaman azap umumî gelecek, geliyor. Zelzele umumî gelir. Bela umumî gelir. Bombalar umumî yağar.

Neden?

Kavim elinde imkân olduğu halde günahların işlenmesini durdurmadı diye.

Şimdi dikkat ediyorum, muhterem kardeşlerim... Tabi burası bir diyâr-ı gurbet, yabancı bir yer burası... Siz buraya işçi olarak geldiniz, sayınız az. Tüm Avustralya da 300-400-500 bin müslüman var. Bunun da 100-120-150 bini Türk. Bunun da şu kadarı Melbourne’de. Yani sayı olarak çok değilsiniz. Ama Türkiye gibi, Pakistan gibi, Mısır gibi ekseriyetin, büyük çoğunluğun müslüman olduğu ülkeler yok mu?

Türkiye'nin nüfusu nedir?

Yüzde 99'u müslüman.

Ama Türkiyede içki var mı? İçiliyor mu?

Bursa'da sosyal meskenler semtinde, yukarıda bir arkadaşı ziyarete gittik. Uzun bir cadde yapmışlar, aşağıdaki Ankara caddesine kadar, yukarıdan aşağı doğru arabayla inerken 10'un üzerinde, 18-19 tane birahane saydım, o kadar sık! "Fıçı bira" diyor, "Efes" diyor, "Tuborg" diyor... İçki içiliyor mu?

İçiliyor.

İçki içmek isyan mı, günah mı?

Günah. Allah "İçki içmeyin." demiş. Kur'ân-ı Kerîm'de içki yasaklanmış.

Daha başka günahlar var mı? Kumar var mı? Zina var mı? Yalan var mı? Faiz var mı? Haram var mı? Müstehcenlik var mı?

Var. Var. Var. Var. Var...

O zaman değiştirmiyorlar. Değiştirmiyoruz.

Neden?

Günahlara alışmışız. İnsan günahlara alışıyor. Günahları değıştirmedikçe, değıştirmeyince günaha karşı tepki kabiliyeti dumura uğruyor. İnsan yavaş yavaş günahla beraber yaşamaya alışmaya başlıyor. Halbuki bir tepki göstermesi lazım. “Yapmayın böyle!” demesi lazım.

Eğer bir insan bir kötülüğü görürse ne yapacak?

Fe'l-yuğarrirhu bi-yedihi. Değıştirecek, kötülüğü yaptırtmayacak. Babaysa, ağaysa, patronsa, valiyse, komutansa, kaymakamsa...

Bizim köye 1940'lı yıllarda [asker] gelmiş. Çanakkale'nin sahilleri Midilli adasına karşı. Yunanlı'yla vaziyet [kötü olunca] asker geliyor, oraya karargâh kuruyor. Bizim köye karargâh kurmuş, 1940'lı yıllarda... Asker karargâh kurmuş. Bizim camilerde, köyün camisinde ezan okunuyor. Çarşıda da 8-10 tane kahvehane var. Gençlerin kahvehanesi, falanca zihniyettekilerin kahvehanesi, filanca zihniyettekilerin kahvehanesi... Çayhane, kahvehane var. Üç-beş tane de bakkal dükkânı var. İşte orası öyle bir yer. Yani çarşı dediğimiz yer, kahvehanelerin toplandığı yer.

Komutan bakmış, ezan okunuyor, kahvelerde oyun oynanıyor, kağıt oynanıyor, tavla, bilardo, zar [vesaire] oyunlar oynanıyor.

Kendisi, birliğin komutanı camiye gidiyor. Cami boş. Camide cemaat az. İşte o zaman atlar vardı, komutanların elinde kamçıları vardı, çizmeleri vardı. O devrin askerî teçhizatı, takımları öyleydi. Bakmış bir böyle, iki böyle... Babamlar anlatıyor. Bir gün elinde kamçı, ezan okunduktan sonra kahvehanenin kapısını açmış; “Dışarıda adamın birisi bağıyor. Ne diyor acaba bu adam?” demiş. Yukarıdan birisi bağıyor: *Hayya ale’s-salâh, hayya ale’l-felâh. Allahu Ekber...* “Ya arkadaşlar, ne diyor acaba bu adam? Niye bağıyor acaba?” demiş. Bakmışlar komutanın elinde kamçı var, biraz da rengi, beti benzi atmış, vaziyet değişmiş; tavlaları filan kapatmışlar, kağıtları [bırakmışlar], hadi camiye... Ne yaptı şimdi komutan?

Gücünü bir kötülüğün engellenmesinde kullandı. Allah namaza çağırıyor, *hayya ale’s-salâh* ne demek?

“Haydi namaza!” demek. “Namaz kılmaya gelin!” demek.

Müezzinin bağırması ne demek?

“Namaz vakti geldi, namaza gelin!” demek.

Biz burada bağırıyoruz, çünkü burası bizim diyarımız değil de ondan. Türkiye’de bağirtmiyorlar.

Neden?

Çocukların uykuları dağılıyormuş, sıhhatleri bozuluyormuş namazdan, niyazdan, ezandan...

Ama ezanın mânası; “Namaz vakti geldi, camiye gelin! Kurtuluşa gelin, namaza gelin!” demek.

O komutan orada durduğu müddetçe bütün namazlara kahvenin ahâlisi, köylü gelmeye başlamış. Tabii onlar da müslüman çocukları; ama gevşek, onları sıkıştıracak bir İngiliz anahtarı veya kamçı yok. Gelmiyorlar. Ama sıkışınca geliyor.

b. El-Emri Bi’l-Mârûf, Farzdır. Bu Husus Müslümanın Boynunun Borcudur

Buna “Bir kötülüğü, yanlış bir işi fiilen düzeltmek.” derler. *el-Emri bi’l-mâruf* derler. Bu bir farz, biliyor musunuz?

Farz. Müslümanın boynunun borcu. Senin çocuğun da yatakta ezan vaktinde uyuyorsa senin de boynuna farz. Sen de evde azizsin, yani kıymetlisin, kuvvetlisin. Baba değil misin? Ailenin reisi değil misin? “Hadi çocuğum, kalk, ezan vakti uyuma. Abdestini al, camiye gidelim, namaz kıl.” diyeceksin. Bunun adı nedir?

el-Emru bi'l-ma'rûfi. “İyi olan şeyi emretmek” demek. Bu ne?

Farz.

Farz ne demek?

Mutlaka herkesin yapması lazım.

“Hocam bizim adam...”

Arkada kadınlar var ya, şimdi bizi onlar da dinliyor, dinlediğini biliyoruz.

“Hocam bizim hacı efendi sabahleyin erkenden bastonunu aldı, cübbesini giydi, camiye gitti.”

O zaman hacı hanım, oğlanı kaldırma vazifesi sana geldi. Şimdi görev senin. Çünkü baba unuttu, kapıyı çarptı, gitti. O zaman

anne; “Evlâdım, namaz vakti, kalk.” diyecek.
Bu nedir?

Bir kötülüğü yaptırtmamak, bir iyiliği yaptırmak.

Kötülük ne?

Namaz vaktinde uyumak kötülük, Allah’a isyan. Allah “Camiye gelin!” diyor, o yatıyor. Hatta sabah namazında ezana bir cümle ekliyoruz, ne diyoruz?

es-Salâtu hayrun mine’n-nevm.

Mânası ne?

“Namaz kılmak uyku uyumaktan, ey mü’min, daha hayırlıdır! Uyuma, namaz kılmaya kalk!” demek.

Bunu müezzin hatırlatıyor, iki defa söylüyor: *es-Salâtu hayrun mine’n-nevm. es-Salâtu hayrun mine’n-nevm.* “Ey arkadaş! Ey kardeş! Ey müslüman! Uyuma, çünkü namaz kılmak uykuyu terk edip, uykuyu bırakıp namaz kılmak senin için daha hayırlıdır!”

Neden?

Namaz kılınca sevap kazanacaksın. Namaza kalkmadığın zaman da Allah'a âsi olacaksın.

Niye?

Allah "Haydi namaza gelin!" diye müezzinine çağırıttırıyor. Dinin ahkâmı böyle. Sen de gitmiyorsun. Gitmemek, söz dinlememek isyan değil mi?

Sen asker olsan, çavuş sana bir şey söylese de sen onu yapmasan acaba ne olur?

Yapmadığın zaman çavuş seni benzetir. Veya çavuşun başındaki astsubay, başçavuş veyahut asteğmen veya teğmen veya yüzbaşı veya binbaşı veya yarbay veya albay veya paşa... Omzu kırmızı, elinde asa, cipiyle, otomobiliyle gelir, herkesin beti benzi sararır. Çağırdığı zaman karşısına koşarak gider. Topuklarını patlatarak selam verir. Künyesini sayar. "Emrinize hazırım!" diye hazır olur.

Sen Allah'ın bir kulunun karşısında böyle hazır ol duruyorsun da Allah'a niye âsi oluyorsun? Niye Allah'ın sözünü dinlemiyorsun? Niye senin çocuğun Allah'a âsi iken onu o

durumdan kurtarmak istemiyorsun? Senin çocuğunu gözünün önünde ellerini kollarını bağlayıp ateşe atsalar, cayır cayır yanacak yere razı olur musun?

Olmazsın. E niye şimdi yapıyorsun bu işi?

“Hocam şimdi bizim delikanlı kazık kadar oldu, beni dinlemiyor, babasını da dinlemiyor...”

Tabii sen onun kazık hâline getirmişsin, kazık kadar oluncaya kadar ses çıkartmamışsın, şimdi dinlemez. Onu küçükten alıştıracaktın.

Biz Brisbane’da, mescitte çocuklara şeker dağıtıyoruz, namazı, camiye sevsinler diye. Bu bir siyaset. Bu da eğitimde bir siyaset. Çocuğu eğitmek için çarelerden bir tanesi nedir?

Seveceği şeyleri ona vermek ve yapmak. “Oğlum şunu şöyle yaparsan sana çikolata alacağım. Tabanca alacağım. Bilgisayar alacağım. Bisiklet alacağım...” O zaman çocuk yapar.

İhvânımızdan bir rahmetli hoca kardeş vardı. Gülerek bana söylerdi. “Ben bir sayfayı

ezberledim mi babam bana bir lira verirdi.” Bir lira o zaman kıymetli bir para. Bir lira verirmiş. “Ben Kur’ân-ı Kerîm’in sayfasını bir liradan ezberleye ezberleye öyle hafız oldum.” derdi. Allah razı olsun babasından. Çocuk parayı seviyor, o zaman parayı, bir lirayı cebine koydu mu... Bir simit o zaman beş kuruştur. “Beşlik simit gibi sırtma!” derlerdi. Niye, onun sırtmakla ne ilgisi var, bilmiyorum. Ama simit beş kuruştur. Bir liraya bir kilo et alınır. Oradan hesaplayın. Benim zamanımda, benim yetiştiğim zamanlarda böyleydi. Ondan önce, daha önceleri beş kuruşa bir kuzu alınmış. Ama bir lira, o bizim ihvânımız da benimle yaşıt ise, demek ki her gün bir kilo et parası... Bir sayfayı öyle ezberletmiş.

Bir işi yaptırmanın bir yolu mükâfat vermektir, taltif etmektir. Bir yolu da tehdit etmektir. “Bana bak, böyle yaparsan sana cezayı yazarım! Burada sola dönülmez. Sola dönmenin cezası 100 dolar.” Adam dönmez. Burada *U-turn permitted*, U dönüşüne müsaade edilmiş. Tamam, burada dönersin. Ama *not permitted* dedi mi, o zaman dönemezsin.

Neden?

Polis görür, ceza yazar.

Bu ne?

Ceza ile seni polis caydırıyor. Ceza caydırıcıdır. Bir çare de ceza vermektir.

Bir şeyi yaptırmanın veya yaptırtmamanın, istediğini uygulamanın yolu; bir, mükâfattır. Ödül verirler, tören yaparlar, adama madalya takarlar. Herkes de imrenir, herkesin içi gider; "Ah, ben de böyle bir madalya alsam!" der. Rütbe verirler, madalya verirler. Bröve verirler. Diploma verirler. Orada kütüğe çivi çaktırtırlar, "birinci" derler. Gazeteler [haber] yapar. Bunlar nedir?

Ödüldür. İnsanlar ödülle [bir şeyi yaparlar.]

"Benim çocuk mühendis olmak istiyor. Benim çocuk pilot olmak istiyor..."

Neden?

En geçerli meslek, en çok para kazanan meslek, onu istiyor.

Doktor olmak istiyor. Halbuki hastayla uğraşacak. Kan kusan adam, onunla uğraşa-

cak. Ama parası çok diye onu istiyor. Beri tarafta çok güzel meslek var, imamlık; kimse istemiyor! Gayet tatlı, gayet güzel meslek; kimse istemiyor!

Neden?

Parası az.

Para da bir teşvik unsuru. Bir çaresi o. Bir çaresi ötekisi.

Ne yaparsan yap, bir çaresi de ikna.

“Evlâdım, benim sana ayıracak param da yok, benim sana gücüm de yetmez. Hadi benim tatlı oğlum, sen bir hafız ol da benim başıma Allah taç giydirsin, senin başına da taç giydirsin. Hadi evlâdım, beni sevindir, hadi hafız oluver evlâdım bakalım...” Hadi çocuk hafız oluyor. Allah anasının babasının başına taç giydirir. Çocuğunun başına da giydirir.

Benim rahmetli babaannem babama yalvarırmış: “Hadi evlâdım...” dermiş, “Ben suyu getiririm, odunu getiririm, tarlaya giderim, yükü taşarım, her şeyi yaparım. Aman evlâdım, sen bu hafızlığını tamamla...” dermiş. Babam da; “Anne yapamıyorum, aklım

almıyor.” dermiş. İlk başta zorlanıyormuş. “Ama sonra geçiyor.” diyor. İlk başta ezberleyemiyormuş gibi oluyor, kafası almıyormuş gibi oluyor. Kendini yerden yere atarmış. “Anneciğim, tamam, seni seviyorum, ezberlemek istiyorum. Ama kafama girmiyor, ezberleyemiyorum.” Ama sonradan açılmış. Ezberledi, hafız oldu.

Zorluklar üstüne yürüdüğü zaman aşılr. Koca koca dağları karşıdan mavi mavi görürsün; “Ben bu dağa nasıl tırmanacağım? Ben bu dağı nasıl aşacağım?” dersin. Aşarsın, nelerelere kadar gidersin... İstanbul’a yola çıkarısın, Bolu dağlarını aşarsın, Köroğlu dağlarını geçersin. Gerede’nin yüksekliklerine çıkarsın. Uzun yayla veyahut Atyarma neresiyse, 1560 metre yüksekliklerden geçersin... Ağrı dağına bile çıkarsın. Himalayalar’a bile çıkarsın. Hepsi aşılr. Üstüne yürüyeceksin. Uzaktan korkarsan olmaz.

Onun için, bir kötülüğü eliyle değiştirecek. Eliyle değiştiremiyor, gücü yetmiyor. Yani adam dinlemeyecek. Mesela bir anne, hatta baba evli bir çocuğuna artık ne yapsın?

Evlenmiş, artık söz geçiremiyor. Döve-
mez de... Belki babadan daha boyu fazla olu-
yor. Bizim torunlar bizden daha büyük boyu.
Torun. Şimdi ben ona ne söyleyeyim?

Bir şey yapamadığın zaman sözle söyler-
sin. “Evlâdım, bu sevaptır, bu günahdır...”
İkna edersin. “Bak böyle yaparsan iyi olur...”

Muhterem kardeşlerim!

Kitapları okuyunca da insan ikna oluyor.
Zihnindeki sorunlar çözülüyor, kalbindeki
kasvet gidiyor. Aşkullah, muhabbetullah kal-
bine doluyor. İkna oluyor. İnsan aşk ile şevk
ile yapıyor. Niye sabahleyin namaza geliyor?
Niye oruç tutuyor? Niye masraf ediyor, hacca
gidiyor? Niye kalkıp Çeçenistan’a savaşmaya
gidiyor? Niye Afganistan’a cihada gidiyor?

İkna olduğu için. Okuyunca insan ikna da
olur.

İyiliği gücün yeterse değiştir. Gücün
yetmezse nasihat et, söyle. Söylemek de bir
şey. Söylersin söylersin...

Ben mesela söyledim söyledim söyledim,
Türkiye’de yazdım, çizdim... Gazeteyle, rad-
yoyla, televizyonla, kitapla, vaazla çok söy-

ledim. Millet; “Bu hoca efendi çok güzel konuşuyor.” diyor. E peki yap. Söyleneni yap. Yani toplumun harekete geçmesi, duyduğu şeyi uygulaması zor oluyor. Aslında yapması lazım.

Bir toplum veya bir kişi bir kötülüğü gördü mü değiştirecek. Değiştiremezse nasihat edecek. Onu yine yaptırmamaya çalışacak. Onu da yapamazsa içinden diyecek ki; “Yâ Rabbi! Ben değiştiremedim, engelleyemedim. Sözümü de dinletemedim. Bunun günah olduğunu da biliyorum. Ama yâ Rabbi beni kahrından, azabından koru!” Çünkü ceza umumî gelecek ya... Zelzeleyse zelzele, selse sel, düşman bombasıysa düşman bombası, esaretse esaret, neyse ne... Bela umumî geliyor. Onun için, o zaman; “Aman yâ Rabbi, beni koru!” diyecek.

Lut kavmini Allah helâk etmiş ama Lut *aleyhisselâm*'ı ashabıyla kurtarmış. Emretmiş, işaret etmiş, göstermiş, bildirmiş, Lut *aleyhisselam* o helâk olunan yerden kurtulmuş. Cenâb-ı Hak böyle düzeltmeye çalış[anları] kurtarır. Azabından, ikâbından kurtarır. Kulağının üstüne yatıp günaha alışan,

günahla ünsiyet peydah edeni günahkârla beraber helâk eder.

Onun için, Mehmet Efendi kardeşimiz, geçen şuradaki kardeşim “Nerelisin?” diye konuştuk, “Fijiliyim.” “Oraya gidelim.” diye konuştuk. Hemen diyor ki; “Bir heyet teşkil edelim, tebliğ heyeti, gidelim Fiji’ye...” Tamam, gideceksin, söyleyeceksin, tebliğ edeceksin, anlatacaksın, ikna edeceksin. Olursa olur. Olmazsa diyeceksin ki; “Yâ Rabbi! Ben gücüm yettiği kadar senin dinine hizmet etmeye, insanları doğru yola çekmeye çalıştım. Paramla, malımla, aklımla, fikrimle, her türlü imkânımla faydalı olmaya çalıştım. Kusurum muhakkak çoktur. Beni affet yâ Rabbi!” diyecek, Allah’a yalvaracak.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Günaha rıza göstermek olmaz. Günaha rıza gösteren de günahkâr gibi cezayı yer.

“Yapsın canım, gençlikte olur böyle şeyler...”

c. Günaha Rıza Gösteren Günahkar Gibi Cezayı Yer

Bunları duyuyoruz. Ben bir hacı babadan duydum. “Gençtir onlar, yapar. Yapsın. Biz de yaptık...” diyor.

Günaha rıza nedir?

O günahı işlemiş gibi insanı günaha sokar. Tehlikeli, yanlış bir iştir.

Bazıları günahı işler, günahkâr olur, o cezaya çarpılır. Bazıları günaha rıza gösterir, günahkâr olur, o cezaya çarpılır. Onun için, günaha rıza yoktur. İsyana rıza yoktur.

Düzeltmeye çalışacağız.

Nereden başlayalım?

Kendimizden başlayalım. Kendimizi düzeltmeye çalışalım. Ondan sonra nereden başlayalım?

Bizim nazımımızın geçtiği, sözümüzü dinleyecek insanlara söyleyelim. Ondan sonra Fijiye mi gideriz, Endonezya’ya mı gideriz, Cakarta’ya mı gideriz, Afganistan’a mı, Afrika’ya mı, Avrupa’ya mı gidip her yerde vazifemizi yapalım.

Bir hadîs-i şerîf bu. “Bir kavmin içinde Allah’a isyanlar yapılıyor, günahlar işleniyor da onlar kuvvetli ve çoğunlukta olduğu halde onu değiştirmiyorlarsa Allah onlara cezayı umumî olarak hepsine birden gönderir, hepsini birden cezalandırır.” diyor. Emr-i mâruf nehy-i münker yapacağız. Hem kendimiz iyi müslüman olacağız hem de başkalarını iyi müslüman etmeye çalışacağız.

İyi müslüman olmaya “salih kul olmak” derler. Başkalarını salih kul yapmaya ne derler?

“İslah etmek” derler.

İslah edene ne derler?

Muslih derler, “ıslah edici” mânasına.

Peygamber Efendimiz bir hadîs-i şerîfinde buyurmuş ki; -Burada değil. Bu hadîs-i şerîf münasebetiyle söylüyorum.-

“İslâm dini garip olarak zuhur etti.”

Bedee’l-İslâmu ğarîben. “İslâm dini garip olarak ortaya çıktı.”

Mazlumdu, insanlar sayıca azdı. Kureyşliler baskı yapıyorlardı. İlk zaman gariban değiller miydi ilk müslümanlar?

Gariban olarak, böyle garip olarak ortaya çıktı.

Ve seyeûdu ğarîbâ. “Asırlar geçtikten sonra İslâm tekrar garip hâline gelecek.”

Gariban hâline, gurbetlik hâline, gurbetteki bir insanın durumu gibi bir hâle gelecek.

Fe-tûbâ li'l-ğurabâ. “Ne mutlu o gariplere!” buyuruyor Peygamber Efendimiz.

Ne mutlu o gariplere...

Diyorlar ki;

“Gariplerden kastınız kimdir, yâ Resûlallah?”

Aslında Arapça kelime olarak *garip* demek, “diyâr-ı gurbette olan, gurbete çıkmış insan” demek. Gurbetteki demek, yani kendi yerinde yurdunda değil de yolculuk etmiş, bir yerde başkalarının arasında gurbette. Orada kimsesizdir, tektir, toplumun sığıntısı durumundadır.

“Ne mutlu gariplere!” buyuruyor Peygamber Efendimiz.

Diyorlar ki;

“Gariplerden kastınız kimlerdir?”

Buyuruyor ki Peygamber Efendimiz;

Ellezîne yuslihûne mâ efsede'n-nâs. “İnsanların bozgunculuklarını, bozdukları, tahrip ettikleri, yıktıkları şeyleri ıslah etmeye çalışandır.”

Toplum bozulmuş, dejenere olmuş, onlar boyuna bozuyorlar, işleri berbat ediyorlar; bunlar da boyuna düzeltmeye, ıslah etmeye çalışıyorlar.

Niye bunlar gariban, garip oluyorlar?

Çünkü toplumun içinde sanki yabancı gibi. Toplum onları sevmiyor.

Şimdi Türkiye’de bizi sevmiyorlar. Beni sevmiyorlar mesela... Ben biliyorum, sevmiyorlar. “Yobaz” diyorlar, “softa” diyorlar, “katı” diyorlar, “sert” diyorlar, “gerici” diyorlar. Bir sürü isimler koyuyorlar, sevmiyorlar. O zaman toplumun içinde kendi vatanımızda gariban kalıyoruz. Halbuki toplum bi-

zim, benim, dedemin diyarı... Benim dedem şehit olmuş, toplumu kurtarmak için. Ben de bir şehit torunuyum. Şimdi toplum beni istemiyor.

Neden?

Avrupa'yı istiyor, plajı istiyor, eğlenceyi istiyor, filmi istiyor, zevki istiyor, kumarı istiyor, içkiyi istiyor. Ben bir "Haram içmeyin." deyince bana kızıyor. "Plajlara böyle yapmayın." deyince kızıyor. "Bırakın bu dansı, çalgıyı." dediğim zaman kızıyor. Sakalımıza kızıyor. Kapalı oluşumuza, başörtümüze kızıyor.

Kızıyor mu?

Kızıyor.

Kendi vatanımızda olduk mu garip?

Olduk. Tamam.

Onlar bozmaya çalışıyor, biz de düzeltmeye çalışıyoruz. Peygamber Efendimiz işte öyle insanları övüyor. *Fe-tûbâ li'l-ğurabâ*. "Toplumun içinde garip gibi kalmış, gurbet-teki gibi yalnızlaşmış ama toplumun bozduğu şeyleri düzeltmeye çalışan insanlara ne mutlu!" diyor.

Bu büyük bir görev. Bu görev hepimizin üzerinde. Bu görevi hepimiz yaparsak bir şey olur. Yapmazsak kaybederiz. Evimizden başlayacağız. Çocuğumuzdan başlayacağız. Ailemizden başlayacağız. Küçükten başlayacağız. Çocuğa küçükten eğer başlamazsan büyüdüğü zaman seni dinlemez. Çünkü toplumun etkisi fazla oluyor, ailenin etkisi az kalıyor, yetersiz kalıyor, toplumun durumuna düşüyor. O bakımdan küçükten, çocuk daha böyle masum, ter ü tazeyken kurtarmaya çalışmamız lazım geliyor.

Diğer bir hadîs-i şerîfe geçiyorum. Bugünkü hadîs-i şerîflerden ikinci hadîs-i şerîf:

أَيُّمَا عَبْدٍ جَاءَتْهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ اللَّهِ فِي دِينِهِ، فَإِنَّهَا
نِعْمَةٌ مِنْ اللَّهِ سَيَقْتُ إِلَيْهِ. فَإِنْ قَبِلَهَا بِشُكْرِ، وَإِلَّا
كَانَتْ حُجَّةً مِنَ اللَّهِ عَلَيْهِ لِيَزِدَّادَ بِهَا إِثْمًا، وَيَزِدَّادَ
اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا سَخَطًا.

*Eyyümâ abdin câethu mev'izatün mi-
na'llâhi fî dînihî fe-innehâ ni'metün mi-
na'llâhi sîkat ileyhi. Fe-inne kabilehâ bi-
şükrin ve illâ kânet hucceten mina'llâhi*

aleyhi li-yezdâde bihâ ismen ve yezdâda'llâhu aleyhi bihâ sehaten.

Atiye b. Kays *radıyallahu anh'ten* İbn Neccar ve İbn Asâkir rivayet etmişler.

Bu hadîs-i şerîfte Peygamber Efendimiz şöyle buyuruyor: -aziz ve muhterem kardeşlerim-

Eyyümâ abdin. "Herhangi bir kul ki..."
Câethu mev'izatün mina'llâhi. "Kendisine Allah'tan bir öğüt, bir nasihat, bir vaaz gelmiş." *Fî dînihî.* "Dininde."

"Kendisine Allah'tan dini konusunda bir vaaz, bir nasihat, bir öğüt gelmiş olan bir kul..."

Fe-innehâ ni'metün mina'llâhi sîkat ileyhi. "Bu öğüt ona Allah'tan gönderilmiş bir nimettir, Allah kimi vesile etmişse etmiş..."

Bu öğüt Allah'tan ona gönderilmiş olan bir nimettir.

Fe-inne kabilehâ bi-şükrin. "Teşekkür ederek o kul dinindeki bu öğüdü kabul ederse o zaman sevap kazanır."

O öğüdü tutarsa Allah'ın sevdiği kul olur.

Ve illâ. “Eğer o öğüdü duyduğu halde kabul etmezse...” *Kânet hucceten mina’Ilâhi aleyhi.* “Allah’tan onun aleyhine bir belge olur bu. Allah’a bir belge olur.” *Li-yezdâde bihâ ismen.* “O öğüdü dinlediği halde eski hâle devam ettiğinden günahı artması için bir belge olur, günahının arttığına bir belge olur.” *Ve yezdâda’Ilâhu aleyhi bihâ sehaten.* “Allah’ın ona daha çok kızması için belge olur.”

Demek ki bir müslümana bir hocadan, bir radyodan, bir gazeteden, bir dergiden, bir kağıttan, bir arkadaştan, anadan, babadan, kardeşten, evlattan dinî konuda bir bilgi, bir öğüt gelirse ne yapacak?

Bir kere bunun Allah’tan kendisine gelmiş bir hediye, bir nimet olduğunu anlayacak. Çünkü Allah ona bir bilgiyi kazandırıyor, onu yapсын da sevap kazansın diye. Eğer bir öğüt duymuşsak... Takvimin yaprağını koparttım, arkasını okudum, çok beğendim; güzel bir yazı. Tamam işte, Allah’tan sana bir öğüt geldi. Takvimin arkasına yazmışlar. Çok güzel bir şey oluyor, insan ezberliyor. Hoşuna gidiyor. Veyahut “Aç bakalım, şu kitaptan bir

sayfa oku bakalım.” Okuyorsun. “Tamam, bu akşam bir bilgi kazandım, bir şey öğrendim.” Veyahut bir arkadaş; *selâmun aleyküm, aleyküm selam*, oturuyor, çay kahve içerken söz arasında bir şey söylüyor. Bir öğüt, bir hadis, bir âyet, bir bilgi, dinî bilgi... Hatta bazen rüyada bir öğüt, bir bilgi gelir. Geliyor. Gelmiştir. Kendi hayatınızda da misâli vardır. Rüyada gelsin uyanıklıkta gelsin, büyükten gelsin küçükten gelsin, kitaptan gelsin gazeteden gelsin, radyodan gelsin televizyondan gelsin, nereden gelirse gelsin, eğer sana dinin konusunda bir bilgi, bir öğüt gelmişse... Mesela “Haram yeme. Gıybet etme. Yalan söyleme...” Bir emir, bir öğüt, bir âyet, bir hadis geldi. Bu nedir?

Bir nimettir. Allah’ın bir hediyesidir.

Hediyeye, nimete ne yapılır?

Teşekkür edilir.

O zaman ne yapacağız?

Fe-inne kabilehâ bi-şükriin. Teşekkür ederek bunu kabul edeceğiz. “Tamam. Rab-bim madem böyle buyurmuş, bundan sonra öyle yapayım.” Bitti.

Böyle yapmasa ne olacak?

Bilgisine rağmen tersini yaptığından dolayı günahı artacak. O günahının artmasına kaynak ve belge teşkil edecek bu. Okudu da yapmadı. Hem de Allah'ın ona olan kızgınlığı, gazabı artacak. Onun için, öğüt kimden gelirse gelsin öğüdü anlamalı, "Allah bunu bana konuşturuyor, söylettiriyor, bu adamı vesile etti." deyip öğüdü almalı, icabına bakmalı.

Bu sayfanın üçüncü hadisi Enes *radiyalahu anh'* ten rivayet edilmiş:

أَيُّمَا دَاعٍ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ فَاتَّبَعِ، فَإِنَّ عَلَيْهِ مِثْلَ أَوْزَارِ
مَنْ اتَّبَعَهُ، وَلَا يَنْقُصُ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْئًا، وَأَيُّمَا دَاعٍ
دَعَا إِلَى هُدًى فَاتَّبَعِ، فَإِنَّ لَهُ مِثْلَ أَجُورِ مَنْ اتَّبَعَهُ،
وَلَا يَنْقُصُ مِنْ أَجُورِهِمْ شَيْئًا.

*Eyyümâ dâin deâ ilâ dalâlatin fe't-tübîa
fe-inne aleyhi misle evzâri meni't-tebeahû
ve lâ yenkusu min evzârihim şey'â ve eyyümâ
dâin deâ ilâ hûden fe't-tübîa fe-inne lehû
misle ucûri meni't-tebeahû ve lâ yenkusu
min ucûrihim şey'â.*

Bu da dinimizin umumî kurallarından, Allah'ın ilâhî hükümlerinden, kanunlarından bir kanunu bize anlatan bir hadîs-i şerîf.

Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* buyuruyor ki;

Eyyümâ dâin. “Herhangi bir davetçi, insanları bir işi yapmaya çağıran herhangi bir kişi...”

“Şu işi yapalım arkadaşlar” diyen, herhangi bir işe davet eden kimse...

Deâ ilâ dalâlatin. “Bir sapıklığa davet eden herhangi bir davetçi...”

“Arkadaşlar gelin, bu akşam var mısınız, gidelim bir meyhaneye, kafayı çekelim.”

Neye çağırıyor?

Bir dalâlete, bir sapıklığa, bir günaha çağırıyor.

“Herhangi bir çağırıcı ki bir sapık, günah, yanlış işe çağırıyor...”

Fe't-tübîa. “Ve onun davetine de bazıları da ‘Tamam, varım, ben geliyorum.’ diyorlar, katılıyorlar.” *Fe-inne aleyhi misle evzâri meni't-tebeahû.* “Bu davet eden kimseye,

davetine icabet eden, çağrısına uyan, onun peşinden gelen insanların işlediği o günahın veballeri de yüklenir, o çağırdı diye...” *Ve lâ yenkusu min evzârihim şey’â.* “O günahı işleyen ötekilerin günahından bir şey eksiltilmeden onların günahının misli kadar bu çağırana adama yüklenir.”

10 kişiyi dalâlete çağırdı, kandırdı ve çekti götürdüyse o 10 kişinin günahını bu çağırana kimse yükselir. Ama o 10 kişinin kendi günahı yine kendisinde kalır. Bir misli buna yüklenir. Etti 11 günah. 11 büyük suç, ağır yük. Bir de bir kavmi toptan dalâlete çağırılmışsa... Sapık, dinsiz bir feylesof çıktı; Avrupalı falanca, Marx, Lenin... “Zenginleri kıştır kıştır kesin, paralarını alın, tarlaları bölün. Bu din afyondur. Dine uymayın. Din adamları palavracıdır, yalancıdır...”

Bunların hepsi denmedi mi? Denmiyor mu? Diyenler yok mu?

“Boşverin, insan bu dünyada zevk duyduğu her şeyi serbestçe yapabilmelidir. Hür olmalıdır. Nedir bu bağlar kardeşim! Kırılım şu bağları! Boşverin. Sizinle beraber bir çıplaklar kampı kuralım...”

Yok mu dünyada çıplaklar kampı?

Türkiye’de bile var!

Antalya’da bir yere gidiyorduk. Antalya’da, o Kemer’de deniz kenarlarında çok güzel bir yer. Yürürken bir de baktık, tel örgüler. Tel örgülerin üstünde *Keep Out* yazısı var; “Defol, yaklaşma! Yakarım, asarım, keserim!” levhası var.

“Bu nedir?” dedim.

“Hocam, buraya geçenlerde aksakallı, göğsünde istiklal harbi madalyası olan bir gazi geldi, onu bile sokmadılar. Burası Fransızlar’ın kurduğu bir çıplaklar kampı.” dediler.

Türk hükümeti onlara müsaade etmiş. Türkiye’den de üyeler nasılsa çıplaklar kampı kurmuşlar. Neyin nesi olduğunu bilmem ama orada tamamen anadan babadan doğduğu gibi üryan gezerlermiş. Karı koca, çoluk çocuk... Öyleymiş. Tel örgülerle orası kapalıymış.

Şimdi diyelim ki bu kulübü kurmayı birisi tasarladı; “Kuralım şöyle ya... Nedir bu bağlar? Hür yaşayalım, hayvanlar gibi yaşayalım. Serbest olsun, hiçbir kural olmasın. Bu da bir

fikir değil mi?” Tamam, bu kulübü kurdular. 150 kişiyi kandırdı. 150 kişinin vebali, günahı, azabı, ikâbının misli buna yüklenir. Ötekilerden bir şey eksilmeden. Bunun gibi...

Bunun misalleri çoktur, sayısızdır. İnsan bir insanı bir yere çağırıldığı zaman nereye çağırıldığına dikkat etsin.

Bunun olumlu tarafı da var. Eğer bir çağırıcı kimse bir hidayet, bir sevap işine birilerini çağırdı da o çağırısına kabul gördüyse, birileri kabul etti de geldiyse onların işlediği o sevapların bir misli bu çağırana verilir. Ötekilerin sevabından bir şey eksilmeden ilk çağırana da onların sevabı kadar sevap verilir. Ama işleyenlerin sevabından kesilerek değil. Allah hazinelerinden veriyor, ilave olarak veriyor.

Misal: Brisbane’da şimdi biz sabah namazını kıldık, oturduk. Konuştuk, böyle dertleştik. Ben çocuklara dedim ki; *Hüvallahüllezî*’yi okuyun. Falancayı okuyun. Çocuklar takıldılar. Halbuki çok iyi okuyan çocuklardı. Uzun zaman okutmadım okutmadım, o sabah; “Sen oku. Sen oku.” dedim. Çocuklar biraz da he-

yecan oluyor, takıldılar. Ben de işte onun üzerine dedim:

“Bak, Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* buyuruyor ki; ‘İnsanın içindeki iman bile yıpranır, eskir.’ Ben mü’minim, ben müslümanım. Tamam; ama o bile eskir. Peygamber Efendimiz söylüyor. İmanınızı *Lâ ilahe illallah* sözünü söyleye söyleye yenileyin.’ diyor.”

Ceddidû îmâneküm bi-kavli lâ ilâhe illallah. “*Lâ ilâhe illallah* diyerek imanınızı yenileyin.” Yani zikir yaparak...

Niye 100 defa zikir yapıyorum?

Elinin körü! Peygamber Efendimiz “yap” dedi de ondan. Ne itiraz ediyorsun?

Peygamber Efendimiz; “*Lâ ilâhe illallah* diyen mahşer yerine yüzü dolunay gibi pürnur olarak, ışık saçarak gelecek.” diyor. “Yapın.” diyor.

Niye “yapın” diyor?

Sebebini düşün. İtiraz etme de sebebini düşün. Çünkü insan içindeki iman da yıpranır. İnsanın kendi kendisine de telkin etmesi gerekir. *Lâ ilâhe illallah. Lâ ilâhe illallah. Lâ*

ilâhe illallah. “Allah var, şerîki nazîri yok. Allah bir. Allah bir. Allah bir...” diyecek.

Tamam mı?

Arkadaşlara, kardeşlere dedim ki

“Bak, böyle tekrar etmemiz lazım. Yoksa unutuluyor, görüyorsunuz.”

Bilinen, ezberlenen şey unutuluyor. İnsan öz, ana dilini bile unuttur. Burada konuşmadan 20 yıl İngilizlerin arasında yaşasın, Darwin’de, ondan sonra gelsin, Türkçe’yi konuşamaz.

Niye?

Bilir, anlar; ama konuşamaz, dili dönmez, dönmemeye başlar.

d. Hâfız Osman’ın Hat Çalışmaları

Hafız Osman, hattat, Kur’ân-ı Kerîm’i çok güzel yazar. Her gün kaç sayfa yazarmış, eli kaybetmesin diye. İki-üç gün idman yapmasa eli [kabiliyetini] kaybediyor. Sabahları görmüyor musunuz, kızlar erkekler televizyonda idman yapmıyorlar mı? Haber faslını yaparken herkesin karşısına çıkıyor. Sabahın erken saatinde 1-2-3-4, öne arkaya, sağa sola idman yapıyor. Neden yapıyor? Bu adam yü-

rümesini biliyor. Emeklemekten kurtuldu. Yürümesini de öğrendi, koşmasını da öğrendi. Neden yapıyor?

İdman yaptıkça kuvvetlendiği için yapıyor.

Şimdi ben bunları anlattım. İyi bir şeye misal vereceğiz ya, hayattan canlı misaller verince hatırdan kalıyor, onun için canlı misaller veriyorum, yaşadığım misallerden... Şimdi güneşin doğması Brisbane’da 5’e çeyrek kala. Yani sizin buraya göre 6’ya çeyrek kala gibi. Güneşin doğması. Biz de lafı uzattık, 6’yı çeyrek geçti, yarım saat geçti. Kerahat vakti çıktı. Namaz kılınmama vakti çıktı. Arkadaşın bir tanesi dedi ki; “Hocam kerahat vakti de çıktı, hazır bir âyetle hadisi konuşmada yapmış olduk, zamanımız Allah’ın rızasına uygun geçti. İki rekât de işrak namazlarını kılıverelim.” “İyi olur.” dedik. Aklımıza gelmemiştii, belki kalkıp gidecektik. O hatırlattı, iki rekât cemaat herkes işrak namazı kıldı. Ne oldu şimdi bu arkadaşta?

Bütün o camide işrak namazı kılanların hepsinin kazandığı sevabın bir misli, kopyası ona verildi.

Neden?

O öncü oldu, çağırıldı. “Gelin, işrak namazı kılalım.”

Şimdi işrak namazını ben size söyleyeyim. Burada -Fatih camiinde- birkaç defa söyledim; ama [yine] söyleyeyim. Peygamber Efendimiz buyuruyor ki;

“Bir insan sabah namazından sonra camide oturur da zikirle, Kur’an’la, ilimle, irfanla meşgul olduktan sonra kerahat vakti geçince -Yarım saat kadar bir vakit, 23 dakika, yarım saat. 23 dakikada tamam oluyor, geçmiş oluyor.- kalkıp iki rekât namaz kılsa o gün tam bir hac ve umre sevabı, tam bir hac ve umre sevabı, tam bir hac ve umre sevabı kazanır.”

“Tam bir hac ve umre sevabı” diye üç defa söylemiş. Yani tereddüt etmesinler, “Duyduk mu duymadık mı?” diye tereddüt etmesinler diye üç defa söylemiş. Sabah namazından sonra insan oturup Kur’an’la, zikirle meşgul olur da yarım saat, 25 dakika kadar sonra kalkıp -O zaman güneş doğmuş oluyor. Biraz yukarıda, kırmızı, bakıyorsun gözünü almıyor da- iki rekât namaz kılsa ne olur?

O gün bir hac ve umre yapmış kadar sevap kazanır.

Hac ve umre yapmak çok zor, çok masraflı. Bir ay işten izin alacaksın. Dolarlardan ayıracaksın. Uçağa para vereceksin. Orada gittiğin zaman otellere parayı vereceksin. Yeme içme var, şunu var bunu var... Bilmiyorum, şimdi bir umre yapmak buradan bir kimseye kaç dolara patlıyordur?

Öyle diyor bir arkadaş: Beş bin dolara patlıyor. Beş bin dolara gidip gelmek -tabii uçakla- en aşağı beş bin dolara patlıyor.

Sabahleyin bu işi yaptığın zaman bir hac ve umre sevabı kazanıyor.

“Tamam hocam, ben hacca umreye gitmem, senin bu dediğini yaparım.”

Öyle yağma yok! Öyle kurnazlık da yok! O kadar sevap alırsın ama boynunda hac vazifesi varsa o vazife kalkmaz. O hac vazifeni yapmadığının cezasını Allah ayrıca verir. Vazifeyi yaptıktan sonra. Bu vazife yerine geçmez. Ama çok sevap veriyor. Hani

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ

*Leyletü'l-kadri hayrun min elfi şehrin*¹
demiyor mu Cenâb-ı Hak? “Bir Kadir gecesi
bin aydan daha hayırlı.” demiyor mu âyet-i
kerîmede?

Diyor.

Tamam, onun gibi.

Şimdi bu arkadaş ne dedi?

“İşrak namazını kılıverelim.” dedi. Her-
kese bu sevabı kazandırdı mı?

Kazandırdı. Kendisi bütün cemaatin se-
vabı kadar sevap kazandı.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

O halde iyi şeylere insanları çağıralım,
sevapları kazanalım. Eğer sen bir insanı,
Avustralyalı birisini imana getirebilsen... Git-
tin, hastaneye baktın, sen de hastasın, orada
yatıyorsun, bir Avustralyalı orada.

“Kaç yaşındasın?”

“72 yaşındayım.”

“E niye yatıyorsun?”

---

¹ 97/Kadr, 3.

“Şekerim var, arttı, komaya girdim, buraya getirdiler.”

“Tamam, peki. E sen şimdi bu yanlış inançla ölürsen, komadan, buradan mezara gidersen cehenneme gideceksin. İmana gelip de doğru inancı, doğru dini kabul edip de kendini kurtarsana.” demiş bir arkadaş.

Avustralyalı da haklı bulmuş; “Tamam, müslüman olacağım.” demiş, müslüman olmuş.

Bu Avustralyalı'nın müslüman olduktan sonra verdiği zekâtların hepsinin sevabı, kıldığı namazların hepsinin sevabı, yaptığı ibadetlerin, hayırların hepsinin sevabı buna sebep olan arkadaşına verilecek.

Neden?

İyi bir işe çağırdığı için.

Onun için, iyi işlere çağıralım, kötü işlere çağırmayalım. Kötü işte ortaklığı yapmayalım, mafya çetesi kurmayalım. “Gelin bir çete kuralım, adamları soyalım...” Ned Kelly, asmışlar burada, Brisbane’da... Yani kötü şeye çağırırsan vebali var. İyi şeye çağırırsan sevabı var.

Bir [hadis] daha... Müjdeli bir hadîs-i şerîfe geçiyorum:

أَيُّمَا رَجُلٍ تَطَوَّعَ فِي يَوْمٍ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً سِوَى
الْمَكْتُوبَةِ، كَانَ لَهُ عَلَى اللَّهِ حَقًّا وَاجِبًا بَيْتًا فِي
الْجَنَّةِ

Eyyümâ raculin tetavvaa fî yevmin isnetey aşrete rek'aten sive'l-mektûbeti kâne lehû ala'llâhi hakkan vâciben beyten fi'l-cenneti.

Bu da Ümmü Habîbe *radiyallahu anhâ*'dan İbn Cerîr tarafından rivayet edilmiş bir hadîs-i şerîf.

Buyuruyor ki Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz;

“Herhangi bir kişi ki...”

“Adam ki” diyor ama kadın olsa da aynı hükmü kazanır. Yani söz gelişi öyle söyleniyor.

Eyyümâ raculin. “Herhangi bir adam ki...” *Tetavvaa.* “Sevap olarak namaz kıldı.” *Fî yevmin.* “Bir günde.” *İsnetey aşrete rek'aten.* “12 rekât namaz kılırsa...” *Sive'l-*

mektûbeti. “Farz namazlardan ayrı 12 rekât namaz kılarısa...” *Kâne lehû ala’llâhi hakkân vâcibâ*. “Bu adamın Allahu Teâlâ hazretlerinin ona vermesi muhakkak olan, gerekli olan bir hakkı olur.” *Beyten fi’l-cenneti*. “Cennette bir köşk.”

12 rekât... Kıldığımız namazları bir düşünelim. Sabah namazını kılıyoruz; farzı iki rekât, sünneti iki rekât. “Farzdan ayrı” dedi. Sabah namazının sünneti iki rekât. Bazı adamlar var, diyorlar ki;

“Farzları kılarım, giderim.”

Tamam kardeşim, ne yaparsan yap; ama şimdi hesaplıyoruz: İki rekât sabah namazının sünneti. Dört rekât öğlenin ilk sünneti. Altı. İki rekât da son sünneti. Sekiz. Dört rekât ikindinin sünneti. 12. İki rekât akşamın sünneti. 14. Dört rekât yatsının ilk sünneti. 18. İki rekât son sünneti. 20.

Burada ne diyor?

“12 rekât.”

Demek ki bizim sünnetler bu hesabı kapatıyor. Cennette bir köşk görünüyor inşaallah. Allah kâdir, hepimize dilerse verir.

Bunların dışında başka namazlar var. Beş tane namaz var. Bir de onları hesaplayalım. Peygamber Efendimiz'in tavsiye ettiği tatavvu namazlar, yani "İbadet ve taat olsun, sevap kazanayım." diye kılınan başka namazlar var, onları hesaplayalım. İki rekât işrak namazı; sabah namazından sonra camide oturup kılınan, iki rekât. Dört rekât duhâ namazı; sabahla öğlenin arasında. Etti altı. İki veya dört veya altı rekât akşamdan sonra evvabîn namazı, hemen sünnetten sonra seccadeden ayrılmadan kılınan namaz. İki rekât olsa sekiz. "Derviş adam abdestli olacak, hep abdestli gezecek." diyoruz ya, yatarken taze abdest alsın, abdestli olarak iki rekât namaz kılsın, öyle yatsın. Sekiz artı iki daha, 10. Bir de gece kalkıp iki rekât teheccüd kılsa etti 12. Bak, bu 12'yi tuttu. Demek ki farz namazlarla beraber kılınan sünnetler değil de -Allah bilir ya- bu işrak, duhâ, evvabîn, gece yatarken kılınan namaz ve teheccüd namazları kastediliyor.

Bu namazları size söyleyivereyim. Bu namazlar Peygamber Efendimiz'in hadislerinde tavsiye edilen namazlardır. Bu mescide ismini de veren Hocamız bize bunları öğret-

miştir. Hadis kitaplarında var. Bu hususta hadisleri de size okuyabilirim.

e. **Nafile Namazlar: İşrak, Duhâ, Evvabîn, Gece Yatmadan Önce Kılınan Namaz ve Teheccüd Namazı**

Birincisi işrak namazı. Kim sabah namazından sonra camide oturur, zikirle meşgul olur, kerahat vakti çıkınca kalkıp iki rekât namaz kılsa tam bir hac ve umre sevabı alır. İki rekât. Bu bir.

Sabahla öğlenin arasında kim dört rekât - veya sekiz rekât veya 12 rekât- duhâ namazı kılsa... Bu kaçta kılınacak?

Öğlenden evvel kılınacak. Öğlenden bir saat önce. Artık 9-10-11, neredeyse o aralarda kılınacak.

Bunu kılan insanı da Allah muhsin yani ibadeti güzel yapan iyi kullarının zümresine katar, deniliyor. Bu da tavsiye ediliyor, iki.

Akşam namazının sünnetinin arkasından her kim iki rekât veya dört rekât veya altı rekât evvabîn namazı kılsa onun sevabı ne?

“Eğer o adamın günahları denizlerin köpükleri kadar çok bile olsa Allah onu affe-

der.” diye ilmihal kitaplarında yazan sahih bir namaz bu.

Etti üç. İşrak namazı, duhâ namazı, evvabîn namazı.

Geceleyin yatarken bir insan abdest alır, iki rekât namaz kılsa, abdestli yatarsa o kişinin uykusu sabaha kadar ibadet etmiş gibi sevap yazılır. O öyle namaz kılıp abdest yattı diye melekler gökyüzünden onun vücudunu nurlu olarak görürler, onun odasına girerler, izdihamlı bir şekilde yığılırlar. O gece ölürse imanla göçmesine sebep olur, deniliyor. Bu da işte yatarken kılınan namaz.

Bir de geceleyin kalkıp iki rekât tehec-cüd namazı kılmak. Peygamber Efendimiz’e âyet var:

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ

Ve mine’l-leyli fe-tehecced bihî nâfile-ten lek² diye.

Rek’ateyni mine’l-leyli hayrun mine’d-dünyâ vemâ fihâ. “Geceleyin kılınan namaz dünya ve dünyanın içindeki her şeyden daha

---

² 17/İsrâ, 79.

hayırlıdır.” deniliyor. Bu da sevaplı bir namaz.

Büyüklerimiz bize bu beş sevaplı namazı hadîs-i şerîflerden alarak tavsiye etmişlerdir. Herhalde bu hadîs-i şerîfte o kastediliyor. İşrak, duhâ, evvabîn, gece yatarken ki namaz, uykuyu bölüp kalkılıp kılınan teheccüd namazı. Bunları zaten biz arkadaşlarımızın çoğuna söyledik. Yaparsanız o zaman burada mükâfatı belirtildi, cennette bir köşkü Cenâb-ı Hak ihsan edecek.

Allahu Teâlâ hazretleri hepinizden razı olsun. Öğrendiklerimizi uygulamayı nasip etsin. Rızasını kazanmamızı nasip etsin. Bizi sevdiği razı olduğu kullar zümresine dahil eylesin. Her türlü âfetlerden, felaketlerden, musibetlerden, zelzelelerden, kıtlıklardan, şerlerden, zararlardan, düşmanların istilâsından, tasallutundan, zalimlerin zulmünden, gadrinden bizleri korusun. Sıhhat ve âfiyet üzere yaşamamızı, uzun ömürle muammer olmamızı nasip eylesin. Ömrümüzü sıhhatli, âfiyetli geçirmemizi nasip etsin. İbadetlerimizi yapıp sevaplar kazanmamızı, Ümmet-i Muhammed’e faydalı olmamızı nasip etsin.

Son nefesimizde vefat zamanımız geldiği zamanda abdestliyen, oruçluysen, iyi bir hal üzereysen, ibadet üzereysen Allah'ın sevdiği bir kul olarak ve buyurun beraber diyelim; *Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhû ve Resûlühû* diye diye kelime-i tevhîd-i şهادeteyni söyleye söyleye iman ile âhirete göçmeyi Cenâb-ı Hak nasip etsin. Kabirlerimizi cennet bahçesi eylesin. Kabirden kalktığımız zaman bizi Peygamber Efendimiz'in yanında, *Livâü'l-hamd*'i altında böylece şu camide toplandığımız gibi şu topluluğumuzla, sevdiklerimizle beraber toplansın. Arş'ın gölgesinde gölgelendirsin. *Biğayri hisâb* cennetlerine dahil eylesin. Rızasına vâsıl eylesin. İki cihanda cümlelerinizi aziz ve bahtiyar eylesin.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
5 Şa'bân 1420 / 13.11.1999
Melbourne/ Avustralya

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

